

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ.

Βαθεία θάναστένάζω, πικρά δὲ νὰ δακρύσω,
Θὰ σπαραχθῇ ἡ καρδιά μου τῇ μαύρῃ ἐκείνῃ ὥρα,
Ποῦ φεύγοντας γιὰ πάντα, γιὰ πάντα δὰ σ' ἀφίσω,
Ἀγαπημένη χώρα!

Τὴν ἄμετρη χαρὰ μου πῶς ἔτῃν πατρίδα πάλι,
Ἐστὶ γαλανή μου Ἑλλάδα γυρίζω ἀπὸ τα ξένα,
Ὡμέ! δὰ φαρμακευὴ ἡ λύπη μου ἡ μεγάλη
Πῶς ἔφυγ' ἀπὸ σένα.

Ἄν ἦσαι χιονισμένη κι' ἀνήλιαγη καὶ μαύρη,
Ἐγὼ ἔτδν οὐρανὸ σου χαρᾶς ἡμέραις εἶδα
Κ' εὐτύχησε ἡ καρδιά μου ἔτῃν ἀγκαλιά σου ναῦρη
Μιά δεύτερη πατρίδα.

Μονάχη δύναμί σου ας εἴν' ἡ καλῶσύνη,
Ἄς ζήσουν τὰ παιδιὰ σου καλὰ κι' εὐτυχισμένα,
Κ' ἡ γῆ σου αὐτὴ πατρίδα ἔς ὅλον τὸν κόσμον ας γίνη,
Ὡς ἔγινε ἔς ἐμένα!

Ἐν Λειψία, Αὐγούστῳ 1888.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.



1. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ (ἐν σελ. 247). Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα, θυγάτηρ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου τῆς Σαβοΐας, δουκὸς τῆς Γενούης, ἐγεννήθη τὸ 1851 καὶ συνεζεύχθη εἰς γάμον μετὰ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου τῇ 22. Ἀπριλίου 1868. Τῆς βασιλίσσης τῶν Ἰταλῶν λαμπροτάτην εἰκόνα παρέχει ἡμῖν ὁ κόμης Paul Vasili ἐν ταῖς πρὸ ὀλίγων μηνῶν δημοσιευθεῖσαις ὁμιλίαις του „περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κοινωνίας“. Ἡ εἰκὼν αὕτη, μετὰ τὰ λαμπρότερα καὶ χαριέστερα χρώματα ἐξωγραφημένη, εἶνε τοσοῦτ' ἄλλῃ θάυμαστον, καθ' ὅσον ὁ κόμης Paul Vasili εἶνε γνωστὸς ἐπὶ ἱκανῇ ἀδιακρίσει ἐν ταῖς περιγραφαῖς αὐτοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν καὶ τῶν ὑψηλῆς περὶ πωλῆς προσώπων. εἰς αὐτὴν προσπαθεῖ ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην νὰ περιάψῃ κηλίδα. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας ἀγαπωμένη ἢ μᾶλλον αὐτόχρημα λατρευομένη διὰ τῆς ἐνθουσιωδестаῖς λατρείας ὑπὸ τῶν ἐαυτῆς ὑπηκόων ἀπολαύει καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τῶν συμπαθειῶν ἐκείνων, ὡς ἅπαντες αἰσθάνονται πρὸς μίαν ὥραιαν καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἐξαιρετοὴν καὶ διακεκριμένην γυναῖκα. Ἐν Ἰταλίᾳ δὲν ὑπάρχει ποιητὴς ὅστις νὰ μὴ ἐξύμνησεν αὐτὴν διὰ τῶν στίχων του. Καὶ αὕτη ἡ ἰδίᾳ συνέγραψε ποιήματα λαμπρά. Ἦνε πρὸς τοῦτο καὶ ἀρίστη ἀοιδός, ἀν καὶ ἡ φωνὴ τῆς εἶνε ὀλίγον ἀσθενής. Προτιμᾷ τὴν γερμανικὴν τῆς ἰταλικῆς μουσικῆς, ταύτην δὲ τῆς γαλλικῆς. Κέκτηται εὐρείας καὶ παντοδαπᾶς γνώσεως, κατὰ δὲ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῶν σκέψεων καὶ κρίσεων αὐτῆς ἐν ταῖς ὥραιαις τέχναις ὑπερτερεῖ πολλοὺς ἐκ τῶν περιωνύμων ἐξ ἐπαγγέλματος τεχνοκρίτων. Ἡ Βενετία εἶνε ἡ προσφιλεστάτη αὐτῆς διαμονή, ἣν συχνάκις ἐπισκέπτεται. Οἱ μάλιστα ὑπ' αὐτῆς ἐκτιμώμενοι ζωγράφοι εἶναι ὁ Carpaccio καὶ Cima de Conegliano καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Mantegna.

Ἡ βασίλισσα εἶνε ἡ ὥραιότατη καὶ συγχρόνως ἡ μάλιστα εὐπαιδευτοὴ γυνὴ τῆς Ἰταλίας. Ἀλλ' ἡ παιδεία οὐδόλως ἡλάττωσε τὴν χάριν καὶ καλλονὴν τῆς. Ἐκτὸς τῶν ἀσυγκρίτων ὀφθαλμῶν τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Ῥωσσίας, δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλοι ὀφθαλμοὶ ὥραιότεροι τῶν τῆς βασιλίσσης Μαργαρίτας. Τὸ μεῖδιμά της περιέχει ἀνέκφραστον θέλητρον, αἱ κινήσεις τῆς ἀπαράμιλλον ἀρμονίαν. Τοὺς ἀνδρας ἐξετίμησε πάντοτε κατὰ τὴν διανοητικὴν ἱκανότητα καὶ ἀξίαν, οὐχὶ κατὰ τὴν κοινωνικὴν τάξιν οὔτε τὴν περιουσίαν οὔτε τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν εἰς τὰς πολιτικὰς φαντασίας. Εἰξέυρει νὰ συνδιαλέγεται πρὸς ἕκαστον κατὰ τὰς γνώσεις αὐτοῦ. Ὅλους τοὺς Ἰταλοὺς, οἵτινες ὁπωσδήποτε

ἐπεδείξαντο ὑπεροχὴν τινὰ πνευματικὴν, ζητεῖ νὰ τοὺς γνωρίσῃ. Ἀγαπᾷ πάντοτε πᾶν τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀφελές καὶ ἀποστρέφεται καθ' ὑπερβολὴν τὸ ἐξεζητημένον καὶ ἐπιτετηδευμένον. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν καλλωπισμὸν, κλίνει μᾶλλον πρὸς τὴν πολυτέλειαν. Πολὺ ὀλίγοι ἡγεμονίδες ἔχουσιν ὥραιότερους ἢ αὐτὴ πολιτίμους λιθούς. Τὰ πολύτιμα κοσμήματα τοῦ στέμματος ἦσαν ἤδη λαμπρά· εἰς ταῦτα προσετέθησαν λαμπρότατα δῶρα τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, καὶ θαυμάσια διαδήματα καὶ μαργαρίται βαρύτιμοι παρὰ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου. „Ἡ φύσις“ ἀναφωνεῖ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὁ ἄλλως τὸσον φιλόσοφος κόμης Vasili, „ἐπρόκεισεν αὐτὴν ἐν τῷ λίκνῳ ἤδη μετὰ τὰ δῶρα, μετὰ ὥραιότητα, χάριν, εὐθυμίαν καὶ μετὰ πᾶσαν εὐνοίαν τῆς τύχης. Ἐφαίνετο, ὡς νὰ ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἐν τῷ βίῳ τῆς μόνον χρυσᾶς ἡμέρας· καὶ ὁμῶς ὑπέφερε πολλὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ συζυγικοῦ τῆς βίου καὶ ἀκολούθως ἐνεκα τῆς ἀποπειρας τοῦ Passavante, ἥτις ἐκλόνησε καὶ διετάραξε βαρέως τὴν ὑγίαν τῆς, οὕτως ὥστε ἐπὶ πολλὸν χρόνον δὲν ἠδύνατο νὰ συνέλθῃ. Ἐὰν καμμίᾳ γυνὴ εἶνε ἀξία νὰ εἶνε εὐτυχὴς διὰ τῆς εὐγενείας, τῆς σταθερότητος τοῦ χαρακτῆρος, τῆς ἀγαθότητος τῆς καρδίας, παντὸς εἶδους προτερημάτων καὶ ἀρετῶν, καὶ διὰ τῆς ὥραιότητός της, ἡ γυνὴ αὕτη εἶνε ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα“.

Τοιαύτη ἐν συντομίᾳ εἶνε ἡ εἰκὼν τῆς βασιλίσσης Μαργαρίτας, ὅαν παρέχει ἡμῖν ὁ ζωγράφος ἐκεῖνος, ὅστις ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ ὁ καλὸς δαίμων τῶν εὐρωπαϊκῶν αὐλῶν.

2. ΙΣΠΑΝΙΣ ΚΙΟΑΡΙΣΤΡΙΑ. Εἰκὼν ὑπὸ H. Mühlthaler (ἐν σελ. 251).

3. ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΦΥΤΩΝ ΠΑΡΑ Τῷ St. Malo. Εἰκὼν ὑπὸ Arthur Calame (ἐν σελ. 255). Εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τῆς Εὐρώπης γίνεται τοσαύτη συγκομιδὴ καὶ χρησιμοποίησις τῶν θαλασσίων χόρτων ὅση εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Γαλλίας, εἰς τὰ ὅποια μεταφέρει ἡμᾶς ἡ εἰκὼν τοῦ Arthur Calame. Εἰς πολλοὺς ὄρυγους τῆς Νορμανδίας καὶ Βρετανίας ἀσχολοῦνται περὶ τὰς 30,000 ἀνθρώπων μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν φυκῶν, τὰ ὅποια ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Γαλλίας καὶ χρησιμοποιοῦνται εἰς διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὴν ἀκτὴν τοῦ St. Malo ἐν καιρῷ φθινοπώρου. Ὅλον τὸ μέρος φαίνεται ἔρημον, ἀλλ' αἱ ἀπορρώγες πέτραι καὶ οἱ βράχοι καθιστῶσιν αὐτὸ ζωγραφικώτατον. Ἐν καιρῷ θέρους ἡ ἀκτὴ αὕτη εἶνε πλήρης ζωῆς καὶ κινήσεως ἐνεκα τοῦ ἐνταῦθα χάριν τῶν λουτρῶν συρρέοντος πλήθους ἐντοπίων καὶ ξένων. Ἐν τῇ μικρᾷ πόλει τοῦ St. Malo ἐγεννήθη καὶ ὁ Σατωβριάνδος.